

kunne opnås totrediedels flertal for det af 1. udvalg vedtagne resolutionsforslag, blev der fra mexicansk side i plenarforsamlingen fremsat et resolutionsudkast, ifølge hvilket plenarforsamlingen bragte sin resolution 1013 fra 11. plenarforsamling i erindring og udtrykte sin tillid til, at parterne ville fortsætte deres anstrengelser for at nå frem til en fredelig, demokratisk og retfærdig løsning i overensstemmelse med FN-pagten. Da der ingen indvendinger var mod dette resolutionsforslag, blev det vedtaget uden afstemning.

8. Situationen i Ungarn.

(Dagsordenens punkt 69).

Plenarforsamlingen behandlede den 11. og 12. december 1958 uden forudgående udvalgsdrøftelser ovennævnte spørgsmål.

Efter at Ungarn-udvalgets rapportør, dr. Walker fra Australien, havde forelagt udvalgets særlige beretning af 14. juli 1958, fremkom der indlæg fra i alt 29 landes delegerede. Bortset fra de kommunistiske indlæg var talerne præget af harme over henrettelserne af Imre Nagy, Pal Maleter m. fl. og over den almindelige krænkelse i Ungarn af FN's erklæring om menneskerettighederne, som var blevet vedtaget for netop 10 år siden. Fra kommunistisk side gentoges tidligere argumentationer gående ud på, at Ungarn-spørgsmålet var et indre anliggende og dets behandling i FN derfor i strid med pagtens art. 2, stk. 7.

Et af 37 lande fremsat resolutionsforslag blev vedtaget af plenarforsamlingen den 12. december 1958 med 54 stemmer (heriblandt Danmark, Island, Norge og Sverige), 10 stemmer imod (Østblokken og Jugoslavien), medens 15 afholdt sig fra at stemme (herunder Finland).

Ifølge resolutionen beklager plenarforsamlingen Sovjetunionens og Ungarnregimentets fortsatte nægtelse af alt samarbejde med FN's særlige repræsentant (Prins Wan Waithayakon fra Thailand) og med Ungarn-udvalget i deres bestræbelser for at nå FN's mål i overensstemmelse med plenarforsamlingens resolutioner. Endvidere beklages den fortsatte undertrykkelse i Ungarn af det ungarske folks fundamentale rettigheder, og henrettelserne af Imre Nagy, Pal Maleter og andre ungarske patrioter fordømmes. Ligeledes fordømmes, at De Forenede Na-

tioners resolutioner ikke er blevet efterkommet. Det henstilles til Sovjetunionen og de nuværende ungarske myndigheder at afstå fra undertrykkelsesforanstaltninger mod det ungarske folk, og plenarforsamlingen erklærer, at FN fortsat vil følge situationen i Ungarn under hensyn til Sovjetunionens og de ungarske myndigheders ignorering af plenarforsamlingens resolutioner. Endelig beslutter plenarforsamlingen at udnævne Sir Leslie Munro (præsidenten for 12. plenarforsamling) som FN's repræsentant med det formål at indberette til FN's medlemsstater eller til plenarforsamlingen om væsentlige fremskridt mod opfyldelsen af plenarforsamlingens Ungarn-resolutioner.

Resolutionen afvikler ikke formelt Ungarn-udvalget. I resolutionens operative del, paragraf 2, endosserer plenarforsamlingen udvalgets enstemmige beretning af 14. juli 1958 og udtrykker sin tak til udvalget for dets objektive og effektive løsning af de opgaver, som har været det betroet. I realiteten må udvalgets virksomhed dog, efter at Sir Leslie Munro har fået til opgave at følge udviklingen i Ungarn, anses for at være definitivt ophørt.

9. Midler for at gennemføre og fremme fredelige og venskabelige forbindelser imellem stater.

(Dagsordenens punkt 61).

I fortsættelse af 12. plenarforsamlings behandling af spørgsmålet om fredelig sameksistens mellem landene (jfr. beretning angående 12. plenarforsamling, spalte 527) foreslog Czekoslovakiet optaget som et dagsordenspunkt „midler til at gennemføre og fremme principperne for fredelig sameksistens mellem stater“.

General Committee vedtog på sit møde den 17. september 1958 på forslag af USA at ændre ordlyden af det af Czekoslovakiet foreslåede dagsordenspunkt til „midler til at gennemføre og fremme fredelige og venskabelige (neighbourly) forbindelser imellem stater“. Det særlige politiske udvalg behandlede dette dagsordenspunkt i tiden 1.-5. december 1958. Fra czekisk side forelå allerede den 6. oktober 1958 et resolutionsforslag, der bl. a. anbefalede regeringerne at bidrage til udviklingen af samarbejdet på de økonomiske, kulturelle, videnskabelige